

Universitätsbibliothek Paderborn

Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis compraehensae
sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris
Baronii Chronologiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

S. Roberti Abbatis Angli.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-43699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-43699)

Paulus relegatur Cucu-
sum, & ibi
strangula-
tur.

tem quærere, & Paulus Armeniæ pietatis defensor
Cucusum relegatus iniquorum ibidem insidias de-
clinare coacti sunt. Quo in loco hic, impijs noctu
irruentibus, per laqueum martyrio cõsummatu est.

Interea Arriana hæresis liberè grassabatur do-
nec pietate Theodosij exterminata, vera fides lon-
go exilio repocata est. Quo tempore celeberrimū
illud Concilium œcumenicum Constantinopoli-
tanum sacratissimas sancti viri huius reliquias à
Cucuso maxima cum celebritate transferendas de-
creuit. Ibi tum videre licuit ingentem populi fre-
quentiam ad eam translationis solennitatem con-
fluentem: præsertim cùm tanti tamque eximij Pa-
tres qui Concilio præfuerant ipsi per se id munus
obirent: & eum honorem sanctissimi viri corpori
deferrent; quod reconditum fuit in ecclesia Mace-
donianis nuper ablata: quorū sæuitia sæpius pul-
sus & quater exilio mulctatus grauissima passus
fuerat.

Celeberrima reliqui-
arum eius
translatio.

VITA S. ROBERTI ABBATIS Cl-
stertiensis Ordinis in Anglia. ex ea que optima fide
apud Sarium extat. Migravit ex hac vita anno De-
mini 1159.

Iunij 7.

Robertus optima indole puer ex Eboracensi
prouinciâ oriundus literis & pietate ab in-
fantia imbutus, propter morum probitatem
adultæ iam ætate animarum curæ in ecclesia qua-
dam præfectus est. Sed cùm periculosum admo-
dum illud regimen sibi esse prudenter intelligeret,
eo protinus abdicato monasticę disciplinę in W-
tebienti cœnobio sese tradidit. Per id tempus Ri-
chardus monasterij S. Mariæ Eboracensis locum
quendam à Turstino Archiepiscopo accepit, ut in
60 Cæ-

Monastico
se subdit in-
stituto.

Cisterciensium mores (qui præcipua quadã san-
 ctitatis opinione florebat) vitamque æmularetur.
 præstitit hoc egregie: prorsus ut nocte dieque in
 laboribus versaretur, & in summa vitæ asperita-
 te propter conscientie puritatem incredibili san-
 ctitudo exultaret. Ijs vitæ spiritualis delicijs captus
 libertus, eandem in localitatem summa Abbatis
 voluntate concessit: in qua annis admodum
 quinque exactis tantam sanctitatis apud omnes o-
 ratione consecutus est, ut nobilis quidam in Nort-
 umbrie regione amplissima possessione eum inui-
 derit, ut novum monasterium ibidem extrue-
 ret, suisque precibus mala cuncta profigaret. Pa-
 truit ille & Abbas loci illius constitutus tanta cura
 sollicitudine pro commisso sibi gregis salute in-
 solitabat, ut cælitus quandoque vocem audiret pre-
 cibus a Deo exauditas esse.

Crætaue
 Abbas.

Porro quàm grata ea sollicitudo, quã pro omni-
 bus salute gerebat, Deo fuerit, nõ erit abs re exem-
 plo declarare. Cùm quandoque per novum castrum
 ire haberet, incidit in copiosam iuvenum turbam,
 inter quos vnus procaci vultu huc atque illuc dis-
 currabat, & quasi ad rem arduam extimulabatur. Ani-
 madvertens vir sanctus id esse dæmonis ludibrium,
 misit illum relicto officio se sequi. Confestim ille
 missis vultu Abbatis vestigia tanquã ad caudas e-
 rum alligatus, per lutum platearum, cunctis ad-
 rem valde ætonitis sequutus est. Vbi autem ex-
 urvibem ad semitarum diuerticula ventum est, sta-
 vit vir Dei: Quisnam, inquit, tu es, & tibi cum illis
 quid rei erat? Ad quæ ille: Quis ego sum non te la-
 & conatus meos probe nosti. Nuptie magna cum
 pompa in vico illo celebrantur: & ego eam in curam
 ventus eram, ut spiritus ab æmulis suis in convivio
 cæde-

Dæmonia
 malignos
 conatus im-
 pedit.

caederetur, sicque ira & ebrietate, occaecati in multis
se vulneribus conficerent. denique ut intra urbem
seditione concitata, multorum animæ, cruciatis
corporibus, in nostras manus peruenirent. lamque
mihi per suaferam de parta victoria gaudiū ingens
me principi meo allaturum: at nunc per te dissipato
cōsilio, vacuus & inanis abscedo. His auditis vir
Dei nequitiam eius execrans, præcepit ei in nomi-
ne Domini ut ad deserta se loca conferret, neque
deinceps hominibus illuderet. Ad eam iussione
nequam spiritus euauit ingenti horrore relicto,
prorsus ut equi vix vllis habenis cohiberi possent.

Videt demo-
nem fratrum
culpam ex-
plētātem.

Nocte quadam vir sanctus vidit malignum ad
chori aditum consistere & fratrum actiones atten-
tè obseruare, si quid fortè in ijs depræhenderet
quod calumniari posset. At vir Dei instantius pro
fratrum suorum salute orare & singulos sui officij
monere cœpit, hostemque eadem indignatione re-
pletum expulit. Mox tamen reuersus reperit in
nem quédam inter nouitios animo ad illicita euas-
gantem, in dè clandestinam fugam meditantem.
Animaduertens igitur illum suæ sortis esse, fulcra
la apprehensum in fascellam suam coniecit, & ce-
leriter indè se proripuit. Cernens id vir Dei in-
xius pro salute illius preces multiplicauit, sed ille
ante auroram vagus & profugus, excusso suauis
go Christi, sequutus erat inimicum. Adiuuante
tem se hominibus sceleratis deditusq; latrocinijs
non diu post captus est & capite plexus in
è vita excessit.

Apostata
miserè per-
it.

Gedricus vir pietate & eruditione inclitatus,
Roberto cōfidenti aures præbere solebat, vidit autem
mam eius niueo candore fulgentem, cum è corpore
re migraret, angelorum manibus ad cælos de-
laratus cum
Corpus excessit.

Corpus verò in terris conditum multis admodum miraculis clarum, cuius apud Deum meriti esset, egregie declarauit.

VITA S. MEDARDI EPISCOPI NO-
niomensis. ex ea qua est per Fortunatum presbyterum. Migravit ex hac vita anno Domini 556.

Beatissimus Medardus egregie sanctitatis vir, Junij 8.
patre Nectardo, matre verò Protagia genitus Patria eius.
apud Salentiacum, hæreditariam prædeces-
sum suorum possessionem, natus atque altus est.
er itaque sanctus sub parentum tutela diligen-
ter educatus, studioque literarum adhibitus, breui
temporis spatio præ cæteris consodalibus suis sci-
entiarum limine eminentius claruit. Porro adhuc pue-
ri præcipuo quodam pauperum aléctorum stu-
dium sibi necessarium detraheres, ac pauperibus
volè admodum largiretur. Et quanquam non
ea propter parentum indignationem incurre-
re, pius tamè puer cui pauperum cura assiduo sub
ore viuebat, nullo modo ab eo benefaciendi
reuoari poterat.

Cum die quodam parens eius ex itinere fessus, e-
quos suos in prato viridi custodiendos cõmitte-
re fortuito hominè quendam ephippijs onustū
transire videret, percunctari puer cõcepit, qua
causa tam graui onere onustus incederet: cum
via satis laboris ac molestiæ adferret. Cumque
iusti voce responderet, equum suum casu de-
cidisse, puer, qua erat benignitate, statim vnum ei
eius sui equis obtulit, ac hestanti viatori pœ-
nito obruit. Eques tam insperato munere
claratus cum multis gratiarum actionibus la-
udatus cessit.

Post